

„Jak sobie radzisz”

Kludia: Cześć Dziadku, chciałabym przeprowadzić z Tobą krótki wywiad na temat sytuacji, która obecnie panuje na świecie.

Dziadek: Proszę bardzo, czego chcesz się dowiedzieć ?

Kludia: Nastal ten ciężki okres. Jak sobie radzisz?

Dziadek; Radzę sobie świetnie, staram się myśleć pozytywnie i nie przejmować się tym, co się dzieje. Większość mojego grona twierdzi, że jak ja mogę się nie przejmować . Od zawsze byłem bardzo pozytywnym człowiekiem - optymistą. Zawsze każdy mi tego zazdrościł . Ja właśnie to cenie w sobie. Jednak zdaję sobie sprawę z powagi sytuacji. Jestem już starszym człowiekiem, więc jestem w jakiejś grupie zagrożenia. Ale sądzę, że to szybko się skończy i nikt na tym nie ucierpi.

Kludia: Bardzo się cieszę, że masz takie świetne nastawienie do tej sprawy, ale czy nie nudzisz się w trakcie dnia? Czy może masz jakieś sposoby na nudę ?

Dziadek: Każdy dzień staram się wykorzystać na 100 %. Jednak są jakieś ograniczenia, oczywiście się ich trzymam i dlatego nie zawsze mogę robić to, na co mam ochotę. Ostatnio z babcią zaczęliśmy wspólnie grać w gry planszowe, a także w karty. Najlepsza gra to scrabble. Uwielbiamy ją. Dzięki niej czas nam szybko i przyjemnie mija. Czasami także pojadę na działkę się przewietrzyć i spokojnie pomyśleć.

Kludia: Bardzo fajnie, na pewno skorzystam z Twojego pomysłu na nudę. A tak naprawdę, za czym tęsknisz w tym czasie?

Dziadek: Kludio, przede wszystkim tęsknię za moimi wnuczkami. Bardzo dawno was nie widziałem, Stęskniłem się za Wami ogromnie. Jak wszystko się skończy, przyjadę i Was poprzytulam. Tęsknię także za normalnym życiem, za wyjściem na spacer, za odwiedzinami mojej siostry, za pójściem do dobrej restauracji albo wyjazdem w góry.

Kludia: Także tęsknię za Tobą i Babcią. Miejmy nadzieję, że to wszystko się szybko skończy i będziemy mogli swobodnie się spotkać. A czy może zauważyłeś jakaś zmianę w zachowaniu ludzi?

Dziadek: Sądzę, że po tym wszystkim każdy człowiek przemyśli, co tak naprawdę jest ważne w życiu. Rzeczywiście ludzie teraz zachowują się inaczej. Kiedyś, gdy nikt nie miał czasu na nic to narzekał, ale gdy wreszcie mamy czas na wszystko, to okazuje się, że tak naprawdę tęsknimy za naszym brakiem czasu. Bynajmniej ja sądzę, że tak jest.

Kludia: To już są wszystkie pytania, jakie miałam Tobie zadać dziadku. Bardzo Ci dziękuję, że zgodziłeś się wziąć udział w moim wywiadzie. Mam nadzieję ,że Tobie także się podobało. Pamiętaj, że zawsze możesz się do mnie zwrócić, bez względu na wszystko. Nigdy nie przestawaj być pozytywnym człowiekiem. Życzę Tobie i Babci przede wszystkim zdrowia . Serdecznie Was Pozdrawiam.

Kludia Nawrocka, 7b